

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, admisibilitatea recursului declarat de Stela Zaharciuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Stela Zaharciuc împotriva lui Vasile Zaharciuc, Anei Zaharciuc și Olgăi Zaharciuc cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Olga Zaharciuc și s-a casat hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 aprilie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 22 septembrie 2015 Stela Zaharciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vasile Zaharciuc, Anei Zaharciuc și Olgăi Zaharciuc cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, a fost în relație de concubinaj cu Oleg Zaharciuc din anul 1998 până la 17 martie 2011 când a încheiat oficial căsătoria la Oficiul Stării Civile, eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă la OSC Bălți sub nr. 141, confirmat prin certificatul de căsătoriei nr. XXXXX.

A mai indicat că, din conviețuirea cu Oleg Zaharciuc s-a născut fiica minoră XXXXX.

Pe parcursul conviețuirii în comun cu Oleg Zaharciuc au locuit de la început în apartamentul ce-i aparținea reclamantei cu drept de proprietate, amplasat pe str. Conev, mun. Bălți, iar ulterior au trecut cu traiul pe adresa XXXXX, în apartamentul soțului.

A relevat reclamanta că apartamentul său a fost scos la vânzare, iar după ce a fost vândut, a fost cumpărat apartamentul XXXXX, unde au locuit cu familia până la decesul soțului.

În timpul conviețuirii și căsătoriei, în perioada anilor 1998-17 decembrie 2014, împreună cu Oleg Zaharciuc au dus o gospodărie comună, din mijloace comune contribuind la procurarea următoarelor bunuri imobile: apartamentul din XXXXX; garajul din mun. Bălți str. Sorocii, procurat la 19 aprilie 2012; barul din mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 7, cu suprafața de 90 m.p., procurat la 19 septembrie 2008.

Astfel, conform informației din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra bunului imobil mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 7 și bunul imobil din XXXXX au fost înregistrate cu drept de proprietate cu cota-parte de 1, după Oleg Zaharciuc.

La 17 decembrie 2014, Oleg Zaharciuc a decedat subit, fapt confirmat prin certificatul de deces nr. XXXXX.

După decesul soțului său s-a dovedit că cerere de acceptare a moștenirii au depus Stela Zaharciuc, în interesele sale cât și în interesele copilului minor XXXXX, părinții decedatului, Vasili Zaharciuc și Ana Zaharciuc, precum și Olga Zaharciuc, fiica de la prima căsătorie.

Totodată, a invocat reclamanta că în procesul perfectării succesiunii s-a stabilit că apartamentul XXXXX a fost testat fiicei XXXXX la 07 mai 2004, iar barul din mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 7 a fost înregistrat cu drept de proprietate cu cota-parte de 1, după Oleg Zaharciuc, din momentul în care la acel moment nu avea oficializată căsătoria cu decedatul.

În acest sens cu aplicarea prevederilor vizând temeiurile apariției dreptului de proprietate prevăzute de art. 320 Cod civil, din circumstanțele sus menționate, reieșind din faptul că bunul imobil din str. Ștefan cel Mare 7, mun. Bălți a fost procurat de către reclamantă și decedatul Oleg Zaharciuc, prin contribuții comune prestate cu intenția de a deveni coproprietari asupra acestui bun, consideră reclamanta că urmează să fie recunoscută ca coproprietar a acestui bun.

Mai mult ca atât, ținând cont de circumstanțele litigiului respectiv, consideră că fracționarea cotelor-părți urmează a fi stabilită în părți egale a câte 1/2 lui Stelei Zaharciuc și 1/2 lui Oleg Zaharciuc din bunul imobil din mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 7.

A solicitat reclamanta recunoașterea bunului imobil barul din str. Ștefan cel Mare 7, mun. Bălți, bun proprietate comună în devălmășie a soților Oleg Zaharciuc și Stelei Zaharciuc, cu atribuirea fiecăruia cotei-părți de câte 1/2 din imobil.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 28 aprilie 2017 cererea de chemare în judecată s-a admis. S-a recunoscut dreptul de proprietate comună în devălmășie a soților Oleg Zaharciuc și Stela Zaharciuc asupra bunului imobil situat în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 7. S-a atribuit soților Oleg Zaharciuc și Stele Zaharciuc câte 1/2 cotă-parte din imobilul situat în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare 7.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 03 mai 2017 Olga Zaharciuc a contestat hotărârea primei instanțe cu apel, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2017 s-a admis apelul declarat de Olga Zaharciuc și s-a casat hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Central din 28 aprilie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Stela Zaharciuc împotriva lui Vasile Zaharciuc, Anei Zaharciuc și Olgăi Zaharciuc cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate s-a respins.

La 09 noiembrie 2017, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate (f.d. 11, Vol. II).

Iar, la 09 ianuarie 2018, Stela Zaharciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen, în cazul în care copia deciziei instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 09 noiembrie 2017 (f.d. 11, Vol. II), iar recurenta a recepționat copia deciziei motivate la 13 noiembrie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 13, Vol. II)

În susținerea recursului, Stela Zaharciuc a invocat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, s-a aplicat legea care nu este aplicabilă, fiind de asemenea interpretată eronat legea, încălcări care au dus la soluționarea eronată a cauzei.

A mai invocat în susținerea recursului, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, fapt care a dus la soluționarea eronată a cauzei.

De asemenea, Stela Zaharciuc în susținerea cererii de recurs a invocat aceiași motive de fapt și de drept ca și în instanțele inferioare, indicând că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 09 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 06 martie 2018, Vasile Zaharciuc și Ana Zaharciuc au depus referință, în care și-au exprimat dezacordul cu recursul declarat de Stela Zaharciuc, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

Tot, la 06 martie 2018, Olga Zaharciuc a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu recursul declarat de Stela Zaharciuc, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și

face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Stela Zaharciuc în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stela Zaharciuc, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Stela Zaharciuc, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat